

REDACTIA

Arad, Str. Aulic (Adam)

ABO MENTUL

Peurru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2,
an fl. 6; pe 1/4, de un
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Peurru Românica și străinătă
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se imprimă.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulic (Adam)

INSERȚIUNILE:

de a fier guvernul: prima-dată
7 cr.; a doua-oră 6 cr.;
a treia-oră 4 cr. și fiecare
de 30 cr. de fiecare pe
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a să plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu
primem.

TRIBUNA POPORULUI

Atentatul dela Năsăud.

(S) Când se va scrie istoria vieții noastre culturalo-politice în așa zisa eră constituțională maghiară, lui Bánffy îi vom consacra o pagină scrisă cu tot veninul ce poate să lunde sufletul amar al unui popor lovit în ce are mai scump: așezămintele sale culturale. Ear' alături cu Bánffy, sub același capitol, cu aceleași sentimente, se va scrie numele lui Csokan János, renegatul care după ce s'a făcut coadă de topor ca guvernul să se îngereze în afacerile școlare ale fondului grănițesc din Năsăud, impunând Românilor un statut pervers, apoi servește tuturor guvernelor maghiare când ca instrument, când ca denunțiant pentru a călca în picioare și statutul existent, și ori ce drept al Românilor cari mult și scump sânge au vărsat pentru a se face vrednici de averile grănițesci.

Cât despre ultima lovitură ce Wlassics a dat gimnasiului din Năsăud, nimicind alegerea de director în persoana bravului profesor Virgil Șotropa și votarea stipendiilor noi și vechi, o considerăm ca un atentat nu numai la drepturile necontestate ale celor din fruntea gimnasiului și a celor cari chivernisează fondul grănițesc român, dar' un atentat la însuși existența neamului românesc. Impotriva acestui atentat protestăm din toate puterile.

Asta-i, va să zică, mult trimbitata eră nouă? Dar' intru cât ea se deosebește de regimul nefast al lui Bánffy? ... Pentru noi Români intru nimic, ci vedem că ni-se fac aceleași nedreptăți strigătoare la cer și de aceiași oameni cari sub era lui Bánffy, au fost figurile cele mai blăstămate de întreaga obște română.

Intr'adevăr, atentatul dela Năsăud este opera aceluiași Bánffy care ca țigăn a dat întâia și cea mai simțitoare isbitură grănițerilor, căci Wlassics, omul lui Bánffy, a săvârșit-o, îndemnat, desigur, de același Csokan János, pe care grația bánffyana l'a ridicat la treapta de profesor universitar — spre batjocura Românilor: profesor de limba și literatura română!

Luni de zile s'a trăgănat afacerea. Căutat-au, cum cauți pete în soare, doar'-doar' vor găsi măcar o paranteză de motive pentru-cari alegerea dlui Șotropa să poată fi casată. Toată truda Ciocanului (ori mai bine: Poporului!) a fost zadarnică. N'au găsit motive, căci alegerea s'a făcut unanim și în regulă, ear' cât despre purtarea alesului, d'asemeni ce vină să-i găsească?... E unul dintre profesorii tineri inteligenți și harnici, și de ce un bun profesor n'ar pute fi bun director?!

A, dar' totuși i au găsit pricină: după cum în trecut dl Șotropa nu z'a lăngășit pe lângă oamenii puterii, așa nici după alegere un singur semn n'a dat că ar pute să se înjosească la tocul trist de instrument al celor cari

vor să lovească în nația românească.

Intocmai ca sub Bánffy deci, așa și sub Széll, ministrul de culte Wlassics a ascultat numai de inspirația renegatului Csokan și călcând legea și trecând peste ori-ce considerațiune, pur și simplu a nimicit printr'un ucaz tot ce au făcut cei din fruntea fondului grănițesc. Nu numai director nu-i lasă să aleagă pe cine vor și au drept, dar nici stipendiu nu pot să dea decât tinerilor cari întâiu se vor fi umilit și angajat cel puțin către — Csokan János, dacă nu d'a dreptul ministrului.

Eată situația. În fața ei, noi credem că grănițerii nu mai e permis să aibă atitudinea de până acum. O deputațiune trebuie să se prezinte d'a dreptul Coroanei, inmanuând M. Sale un Memorand. Să se știe că și sub eră pretinsă a „dreptului, a legii și dreptății“, chiar și cei mai bravi Români grănițerii cari în interesul monarhiei situațiunii grele au salvat, sunt tratați tot ca sub „caporalul de haiduci“ Bánffy... Să se atragă astfel atenția forului suprem asupra unei dureri care nu este numai locală, a grănițerilor din Năsăud, ci este a întreg poporului român, jelos de toate instituțiunile sale culturale.

Să știm odată: avem drept ca din sudoarea cruntă a poporului nostru să susținem școli? Pentru-că dacă avem acest drept, cel puțin în lege este înscris, atunci sfetnicii M. Sale nu pot nepedeșiți ori nelufrunțați ca prin diferite pretexte și apucături să facă absolut iluzoriu ori-ce drept al nostru!

Dacă până acum năsăudenii n'au întreprins vre-o acțiune mai energică, sperăm că atentatul acesta din urmă îi va determina să sară cu toată energia, cu întreaga lor inteligență și cu devotament nemărginit intru a salva gimnasiul și dreptul inalienabil de a dispune asupra averii lor cu sânge câștigată. Căci dacă lasă să treacă și lovitura aceasta, fără a epuiza mijloacele de rezistență, guvernul nici nu mai trebuie să decreteze că gimnasiul nu mai e românesc. El încetează a fi românesc din momentul în care guvernul dispune până și asupra împărțirii stipendiilor... În astfel de condițiuni fondul n'ar servi de cât cel mult la creșterea unei turme întregi de Ciocani!

Ear' de cât așa, mai bine praf și cenușe!

„Unirea“, numărul dela 10 Dec. scrie un articol elogios memoriei marelui Iancu, protestând cont a infamiei procurorului din Alba Iulia, care la procesul pentru fond a zis despre marele nostru erou că a fost „hașmia vezér“ (cap al bandelor de hoți). Ziarul blăjan își termină articolul astfel:

„Cu toate, că suntem sub impresia bruscă a procesului, totuși nu putem crede, că sentința se va aproba la Tablă și la Curie. Avem nădejde, că fondul adunat să ni-se restituie și așteptăm.

„Și dacă nădejdea nu ni-se va realiza, mai avem ultimul, supremul gând: să ne

plângem chiar Majestații Sale, căci pentru tronul Lui și au vărsat sângele oamnelor eroului batjocorit.

„Ear' dacă — ... dar' să nu mai continuăm, să ne oprim la această nădejde.

„Nădejdea a fost doar' steaua conducătoare a bietului Iancu....

Mișcarea Sârbilor din Croația. Ziarele „Zastava“ și „Branik“, ce ne soseseră aduc știri despre o nouă mișcare a Sârbilor din Croația-superioară. Au prezentat anume dietei croate o rugare iscălită de vr'o 3000 de Sârbi, în care cer următoarele:

Numele Sârb să fie prin lege recunoscut ca nume național; numele bisericilor să fie sârbă ortodoxă; folosirea literelor cyrilice să fie legal-îndreptățită cu a celor latine; să aibă drept a și folosi steagul sârbesc; legea despre învățământul popular din 1888 să fie modificată în favorul școalelor confesionale; bisericile sârbești să i-se dea un mai mare ajutor din partea statului și în fine, raporturile dintre confesiuni să fie regulate pe temelii egalei îndreptățiri și a libertății

Rugarea aceasta e spriginită până acum de 20 comune bisericesti sârbe, dar' așa se vede, că mișcarea aceasta a Sârbilor va trece și în comitatul Ser'm.

Numitele foi sârbești publică totodată și un apel către populațiunea sârbă, învi-tându o la marea adunare a tuturor Sârbilor, ce este convocată pe ziua de 14 Decembrie a. n., și care are de fiintă spriginirea mori-potențată a cauzei sârbești. Apelul acesta e subscris de un mare număr de Sârbi din societatea înaltă, între cari figurează și mulți preoți, chiar și rectorul institutului teologic din Carlovci.

DELA PRIMĂRIE.

Consiliul comunal al orașului liber-regesc Arad a hotărât ca în urma relațiilor deprimătoare comerciale și mai ales în urma sărăciei generale, să roage pe ministrul de finance a suspenda licitațiunile pentru plata restanței dării

DIN ROMANIA

De la Cameră.

Joi a început discuția asupra proiectului de răspuns la Mesagiul regal. La discuția aceasta generală a vorbit întâiu dl Ioan Brătianu, care relevând frasele din mesagiul prin care se exprimă sentimentele de încredere și dragoste ale țării față de dinastie, spune că e inutil să mai insiste asupra lor, deoarece-ce toată lumea trebuie să fie de acord asupra acestui punct.

Două chestii mai arzătoare atinge mesagiul: una chestia Porților-de-fer, și alta asupra creditelor.

Face istoricul chestiei Porților-de-fer; începând cu tratatul din Paris de la 1856, și studiind raporturile internaționale asupra Dunării, așa cum au fost stipulate în tratatele de la Paris, Londra și Berlin.

Arată care a fost situația chestiei Porților-de-fer, până la Martie, și citește energic și documentatul răspuns dat de dl Dimitrie Sturza guvernului ungar, fapt care a făcut pe guvernul acesta să amâne aplicarea acestor taxe care era fixată pentru 1 Maiu.

Statul ungar a modificat acest proiect, nu însă ținând seamă de observațiile dlui Sturza.

Oratorul arată modul cum a fost stabilită suveranitatea statelor riverane asupra Dunării, și cum prin tratatul de la Londra, Austro Ungaria a fost însărcinată cu executarea lucrărilor de la Porțile-de-fer, nu în interesul seu particular, ci în interesul navigațiunii internaționale.

Pericolul acestor taxe nu e atât de mare pentru pre-ent cât pentru viitor: „Porțile-de-fer“ vor fi niște adevărate porți de fier care ne închid viitorului nostru economic.

Oratorul citește un pasagi dintr'un mesagiu de la 1881, când nu era vorba numai de un statizolat, cum e cazul de azi cu Austro-Ungaria, ci aveam în față întreaga Europa, care vroia să ne știrbească drepturile de navigație asupra Dunării; atunci mesagiul accentua importanța libertății de navigație asupra Dunării.

Dar pe cât de mare e temerea și tăcerea la noi în țară, pe atât de mult șgomot se face în parlamentul ungar.

După ce termină cu studiul amănunțit și documentat al chestiei Porților de Fer, d. I. Brătianu trece la chestia creditelor.

Face o comparație între politica financiară a ambelor partide, și acuză guvernul pentru-că pune noui dări. Vorbește d'asemeni și de chestia cumpărării țenului.

Îi răspunde dl N. Filipescu. D-sa înainte de-a intra în miezul chestiei face constatarea, că pe banca ministerială se află guvernul venit la 12 Aprilie, deși un bărbat politic sub pseudonimul Craioveanul (dl Maiorescu) salutase acest guvern ca un guvern de vară.

Replică dl I. Brătianu, asupra comparației făcută între gestiunea financiară a liberalilor și a conservatorilor, și spune că ultimii ani ai fostului regim conservator trebuie comparati cu gestiunea financiară liberală, ear' nu cu actuala gestiune financiară.

Se încearcă să dovedească că noile impozite sunt făcute pentru echilibrarea bugetului, că sunt legi de ordin momentan și că în urmă în mod natural vor fi retrase.

Răspunde în chestia Porților de fer, unde zice că guvernul și-a făcut datoria, după-cum arată și împregiurările în cari dl Fleva a angajat și făcut cumpărarea țenului.

Dela Senat.

Sedința de Joi a presidat-o dl Th. Văcărescu, vice-președinte.

Prezenți 74 d-ni senatori.

Dl Ministru de războiu depune proiectele de lege, prin care se reglementează căsătoriile ofțerilor.

Dl Ministru de justiție depune proiectele de legi pentru modificarea procedurii civile și pentru organizarea corpului portăreilor.

Războiul dintre Englezi și Buri.

— Nouă biruință a burilor. —

Știrile din urmă sosite din Africa vestice, că la Stormberg Buri a reperiat o nouă și strălucită învingere asupra oștirii engleze de sub comanda generalului Galace și că trupele engleze au fost zdrobite cu desăvârșire.

Această nouă biruință a Burilor este cu atât mai măreață pentru aceștia, cu cât ei erau în număr neasămănat mai mic decât Englezii. Generalul englez Gatacre avea anume o oștire de 4000 de oameni, pe când Burii erau în număr de abia 2500.

Insuși generalul Gatacre a raportat ministrului de război englez despre dezastrul ce l'a suferit.

Londra, 11 Decembrie n. Ministrul englez de război a primit anume dela generalul Gatacre următoarea telegramă:

„Cu mare plăcere de rău înștiințez, că șacul nostru de azi dimineață (10 Dec.) contra Stormberg-ului a fost respins cu foarte mari pierderi. Iscoadele mele m'au informat rău despre teren și mai târziu am aflat eu însumi, că locul n'a fost potrivit pentru atac.”

Generalul-comandant din Capstadt asemenea a telegrafat la Londra:

„In cât știm până acum pierderea generalului Gatacre este următoarea: 9 ofițeri greu răniți, 9 au dispărut, 2 soldați au căzut, 17 sunt grav răniți, 596 au fost făcuți prizonieri.”

Londra, 11 Decembrie n. După cum spun rapoartele mai nou, dintre trupele generalului Gatacre cea mai mare pierdere au suferit-o la Stormberg un regiment irlandez și vânătorii din Northumberland. Dintre cei dintâi au rămas greu răniți 7 ofițeri și 12 soldați, iar 3 ofițeri și 290 fidei au dispărut; dintre vânătorii au căzut 6 ofițeri și 306 soldați.

Ziarul „Times” aduce următorul raport despre lupta de la Stormberg:

„Generalul Gatacre în zorile zilei a cercat să impresore Stormbergul. Iscoadele însă ne-au dus în rătăcire. După un marș obositor de noapte, trupele noastre fură surprinse de Buri. Retragerea noastră s'a făcut în cea mai bună ordine. În timpul cel mai critic vânătorii Northumberlandezi și cei irlandezi aveau o ținută ca la o revistă de paradă. E teamă, că pierderile noastre sunt foarte mari. Am pierdut și un tun.”

— Tot „Times” vestește, că s'a dat poruncă la Chacham, ca două torpiloare pentru tunuri numai de cât să stea gata pe seama oștirii din sudul Africei.

Toate foile din Londra sunt pline cu rapoarte despre catastrofa dela Stormberg.

„Oastea engleză s'a svêrcolit — zic ele — într'un foc înflorător. S'au refugiat pe o colină din apropiere, dar' acolo au văzut numai, că ei, Englezii, sunt expuși puterii nebiruite a armelor Burilor. Atunci pedestreimea și artileria au luat poziție pe un loc mai favorabil la o depărtare de vr'o jumătate milă, de unde răspundeau cu tărie focurilor din partea Burilor.

Intr'acestea infanteria transportată călare își dăde silința să înfrângă aripa dreaptă a Burilor; dar' tocmai acum se desvoltă lupta în toată puterea sa. O trupă de Buri aume, ce venia dinspre mează-noapte, făcu cu totul nouă schimbare în linia de bătaie a Burilor, contra cărora au trebuit să se trimită două regimente întregi. Acestea însă au ajuns în fața unor cumplite focuri de puști și tunuri, așa că au trebuit iute să se retragă din luptă cu pierderi mari.

Din Bucovina.

Un nou atac contra Românilor.

În numărul său de Vineri „Patria” din Cernăuți scrie la locul prim următoarelor:

„Evenimentele politice se precipitează la noi în Bucovina într'un fel, încât abia ne am recules de loviturile cele din urmă, și earăși ne vedem în preajma creării unei situațiuni și mai nefavorabile pentru viitor.

Dușmanii noștri aliați din casa deputaților, reprezentanții Bucoveninilor neromâni în frunte cu „germanii liberali” intenționează un nou atentat asupra egalei îndreptățiri în ne orocita noastră țeară, prin înființarea unui nou gimnasiu curat german în Cernăuți.

Acest institut să devină o nouă pedecă pentru dezvoltarea noastră culturală, un nou centru de agitații germani radicali, un flagel nou pentru mult persecutata noastră profesorie română.

E vorba adevărat de o propunere făcută de d-nii Straucher și Tittinger, cari cer înființarea unui al doilea gimnasiu curat german în Cernăuți.

Posiția noastră față de acest proiect e de tot clară și lămurită: noi trebuie să o respingem, cerând totodată un gimnasiu complet român pentru capitala țării. Dacă n'am avea noi propria noastră judecată, apoi avem nenumărabilele petițiuni ale tuturor comunelor românești cari cer gimnasiu român, și cari exprimă vocea poporului în această chestie.

Prin înființarea noului gimnasiu german în Cernăuți se amână creșterea celui

român ad calendas graecas, căci trei gimnasele superioare cu greu se vor pute înființa în acest oraș. Pe lângă aceasta, Germanii au de-ja acum neproporționat de multe școli medii în comparație cu numărul lor, și ar fi o nedreptate gravă, dacă această proporțiune s'ar mai schimba în favorul celor protejați.

Noi însă n'avem în întreaga Cislaștia nici o singură școală medie română.

Dacă mai voim să susținem concurența cu celelalte naționalități atât de înaintate, apoi trebuie să pretindem, ca să avem și noi pe terenul ceea ce afară de singura naționalitate română o posed astăzi în Austria toate celelalte popoare.

Desbaterile casei deputaților (în Viena) în zilele din urmă s'au ocupat mai cu seamă cu chestiuni școlare: fie-care naționalitate a desășurat în orașului lungi punctul ei de vedere și gravaminele lor, deși totuși coliați se află într'o situație admirabilă în comparație cu naționalitatea română atât de prigonită. Desășurarea publică a stărilor noastre deplorabile ne ar aduce îndată cu mult înainte.

Mai ales acum, după ce chestiunile bucovinene au fost discutate din partea adversarilor noștri liberali, și chiar din partea unor deputați din ale țării, se impune și necesitatea pentru deputații noștri de a lua cuvântul în ședința plenară, și a preciza în public punctul de vedere al poporului român în genere, și în special în chestia gimnasiului din Cernăuți.

Acest punct de vedere nu poate fi altul, decât respingerea propunerii domnilor Straucher și Tittinger, prin care devine imposibil mult dorita înființare a unui gimnasiu român în Cernăuți, la care nu putem resigna, și care trebuie să-l cerem noi cu atât mai vârtos, având la spatele noastre votul tuturor comunelor, vrea să zică a întregului neam român din țeară.”

Din miseriile școlare.

Sub acest titlu numitul confrate cernăuțean mai scrie în același număr:

Rana cea mai grozavă, din care sângerează corpul națiunii noastre o constituie miseriile pe terenul școlar. Aproape zi de zi înregistrăm știri și corespondențe din provincie despre abuzuri nemai-pomenite comise pe acest teren atât de vital — și sanarea nu mai urmează.

Limba românească se scoate cu puterea din școlile noastre populare, multe școli românești luni de-alungul închise și câte și mai câte, ear' rezultatul tuturor acestor indolențe din partea forurilor școlare nu poate avea altă urmare, decât totala stagnare a poporului nostru în privința instrucțiunii sale școlare.

Stările aceste nu mai pot dura și unica mângâiere, care o mai avem în aceste grele timpuri este apropiata deschidere a sesiunii dietei, în care va rezuna din nou glasul năbușit al reprezentanților poporului nostru și — avem firma speranță, că de astădată cu succes decisiv.

Ovreei primesc mânușa!

Dând seamă despre adunarea ovgrarilor ținută în Arad mai zilele trecute sunem că acțiunea lor mai ales încomtra mercantiliștilor curi este îndrăgitală.

Aceșia au primit mânușa c li'sa aruncat, și la 6 Decem. au finit și t t în Arad. o adunara c'rcetută de foarte mulți fabricanți ovrei din toate părțile țării. Au hotărât să se adreseze ministerului, pentru a fi spriginți în ac lași timp repre entanții din Arad, ai acestei mișcări (frații Neumann, Herz etc. etc.) s'au adresat și primăriei. Ei se plâng că în timpul din urmă, în lipsa spriginului edililor, comerțul și industria mare dau îndărât. Comerțul actual cu grâu mai ales, abea se mai poate compara cu ce a fost în trecut.

Eată cum apostrofează apoi pe agrari:

„În timpul mai nou, sub diferite losinci sonore s'a pornit apol un fel de mișcare economică, care ascuțișul și-l are îndreptat împotriva comerțului și industriei mare, spre cea mai mare pagubă a orașelor, îndeosebi a orașelor industriale.”

După ce arată importanța fabricării spiritului și a independenței economice. termină rugând pe primar ca în interesul bine priceput al orașului, să sprigine pe lângă ministerul de finanțe toate cererile ce adunarea din 6 Decembrie a făcut printr'o anumă adresă. Vorba e numai că ce vor zice... agrarii, al căror cap în comitatul Aradului este și șeful clubului guvernamental?

NOUȚĂȚI

Arad, 11 Decembrie 1899.

Governorul șef al „Băncii anstro-ungare”, Dr. Iuliu Kautz, după-cum se telegrafează din Budapesta, prin lanile prime ale anului viitor se va retrage din acest post înalt și se va așeza stabil în capitala ungară.

Pentru mas s'udenților dela școlile medii și superioare din Brașov a intrat dela dl. Ioan Mihu, director al institutului „Ardeleana” din Orăștie, 90 fl., sumă

NOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

SONIA.

Un episod din viața nihilistilor.

Se înnoptase. Miliarde de stele scelipiau pe cerul azuriu; casa arunca o umbră groasă. Luna își răspândise razele sale argintii, cari luciau prin chioscul de răsură.

Grădinița ațipise, totul se adâncise în somn... până și orașul se odihnia...

Nu mai o tineră fată ședea la fereastră odăștel sale, somnul o ocolia.

Se sprigină de coatele-î delicate, își răsima capul de mână-î fină și privia cu spaimă spre fundul grădiniței, acolo unde razele lunii apăreau ca niște fantasmă albe pe cărărușele înguste, prin tufșuri și pomi, cari, imprăștiându-și ramurile pacifice și somnoroase, formau o împletitură bizară. — O neliniște grozavă o cuprinsese.

— Veni va el oare? Ce-î reține? A amănat? Sau poate a și plecat? A uitat?... Doamne, dacă ar fi amănat! — Pentru-ce să și plece?... Pentru-ce?... El, vezi bine, este onest, îl re-

voltă această asuprire... Însă ce fericiți am fi fost!... El ar fi servit mai departe... sau ca judecător de pace... sau învățător... și eu aș fi deschis un atelier... sau așa ceva... o asociație... ori în cazul cel mai rău am fi trăit din muncă... ș'am fi îmbătrânit și ne-am fi iubit tot mai mult și stimamăi de tot, am fi fost mulțumiți cu modesta noastră soartă...

Ea-și încrunță fruntea de neliniște.

— Ah, acest Gvoșdjev! Numai el l'a întăritat!... Și la ce?... Vor pute ei ajuta ceva?... Fi-vor ei în stare să deștepte pe cei adormiți?... O, Grișă, iubitul meu, ce pericol te amenință!

Ș'o lacrimă pică lin ca o picătură de ploaie pe parapetul ferestrei.

— Pentru-ce nu vine?... Măcar două vorbe de bun rămas... Sau ti-e frică?

Atunci își aduse aminte de tatăl ei, un om cărunț, mustăcios, cu ochi negri și nas roșu, ear pe cap purta un fes șesut cu fir aurii — un inimic încarnat al frumosului ideal, ce însuflețea pe Grișă.

Întotdeauna, când discuta cu tătărul bărbat, devenia palid și și bătea peptul. Și când observa pretinția cu ficăsa, îi interzise să mai între în casa lui.

— Lui ti-e frică... și îl desprețuște... da, asta e cauza.

Ea se simți insultată, — dar de-odată se rușină; fața îi ardea ca focul.

— Nu, nu-i așa! Grișă, nu veni! Iartă-mi porumbelul meu, că m'am îndoit de tine! Nu!... La tot cazul e primejdios!... Nu veni Grișă, nu veni! Va fi mai bine să viu eu la tine... numai spune-mi! Așteaptă încă numai două zile scurte... Ah, e ceva îngrozitor!... Fi-va cu puțință să ne despărțim pentru totdeauna? Și să nu ne mai vedem!... Grișă, iubitul meu! să nu ne mai vedem?..

Își clătina capul cu tristeță, și începu să plângă din nou. Se auzi un șgomot în grădină. Fata se ridică repede. Arborii și tufșurile încremeniră ca fermecate. Zărea lunii sta pironită în loc. Se auzi un zureit de gândăcel... întocmai ca al unei coarde de vioară. Șgomotul se repeși, scărțâi ceva. Ea atunci se aplecă pe fereastră. El o zări acum li zări haina albă și figura ei mititică și ovală, focardată de bucle negre. Și zimbînd veni cu pași lini spre ea.

— Grișă! șopti ea, și îi cuprinsese gâtul cu brațele rotunde și moi — îi acoperi gura cu buzele ei fragode și frumoase.

Grișă! Scumpul meu șoim! strigă ea cu bucurie ș'abia respirând. Iubite, iubite! Tu ești, ai venit într'adevăr, Grișă?

Figura ei brunetă părea cu atât mai drăgălașă, prin întunerecul transparent al nopții. Ochiul ei mari priviau cu dragoste spre el.

Grișă! Pentru-ce nu m'ai uitat? continuă ea glumind și totuși cu groază. El îi netezi mâinile, o privi cu admirație și tăcu... Era un tiner: de statură mijlocie, cu umeri lași și bine format. De sub buzele lui undulau buclele l castanii. Ochiul îi scelipiau, ear buzele lui se încercau să zîmbească.

— Grișă, este adevărat, măne? îl întrebă ea și se aplecă spre el.

— Măne! răspuse el liniștit.

— Și nu-ți pare rău?

— Pentru-ce? Pentru-cine? Pentru-tine?...

— Da... și oftă — oftă și ea împletindu-și din nou brațele în gurul gâtului lui.

— Grișă!...

— Ce-i Sonia?

— Grișă, voiam să te rog...

El zîmbi.

— Știu ce, dar nu mă ruga!

melor ce-l competeau d-sale cu comisar
istorial emis la Braşov în afacerile
ministr-şcolare. Dl. M. Velicu, ad-
at în Chişineu, a dăruit 50 fl. pentru
scop.

Intrigă bănyo-şte. Se ştie că la ulti-
le alegeri vechiul deputat al Jászberény-
i, contele Apponyi Albert, avuse un con-
candidat puternic membru din cabinetul
ffy, pe fostul ministru de justiţie Er-
y, care p'aci-p'aci era să trântescă pe
ponyi, chiar la el acasă. De atunci multe
petrecut. Bányo-şte a „stăpânit” o
câtiva ani şi a şi căzut cu întregul
cabinet; intrigile lui însă contra celor
cari nu-l poate mistui stomacul său
şi azi îşi arată colţul. Ultima scrisoare
lui Apponyi către alegătorii săi, de care
pomenit şi noi în primul numărului de
a fost luată de Bányo-şte drept armă
otriva lui Apponyi, prin care să-l mai
grească puţin înaintea alegătorilor.

Aşa estimăm în „Pesti Napló” de Săm-
că la o mare adunare populară, con-
ată la Jászberény, pentru a vota incre-
nepermurită contelui-deputat Apponyi
în ţinuta lui în dietă faţă de cunoscu-
re Bányo-şte de acolo nu numai că nu
presintat nici unul, dar toţi cu totii, la
sta stăpânului de odinioară, prin plaeate
protestat în contra convocării acelei adu-
căci intrigile găsese teren — şi între
toţi.

Din ţara lui Apponyi. Din Soln o i-se
este lui „Orsz. Ertesítő”, că fişpanul Gu-
Lippich a suspendat zilele acestea din
le lor pe primarul din Jászberény: Tó-
Aladár şi pe consilierul orăşenesc de
A. Nagy István. Suspendarea este
ntatul cercetării pornite de numitul fiş-
lăcă în luna trecută în oraşul conte-
Apponyi. Atât contra acestor funcţionari
pendaşi, cât şi împotriva lui Siposs Ist-
vics-primar, a avocatului Dr. Almásy
şo şi a notarului Dr. Belezny Dénes, —
nu a ordonat cercetare disciplinară,
cu cercetarea, cum şi cu înlocuirea
suspendaşi a însărcinat pe vicişpanul
ntatului.

Trebuie că nu-s tocmai „coşeri” func-
arii administrativi nici în ţara lui Appo-

Ştiri ziaristice. Cu ziua de 8 De-
re n. administraţia ziarului „Patria”
Cernăuţi a luat o dl. Dimitrie Bucev-
ost redactor responsabil la „Gazeta
vinei”.

Ea îşi apropie tot mai mult obraji de
aşa că li sim, ea respiraţia caldă.

— Mai rămâi o săptămână... Gân-
ete, Grişă! Numai o săptămână!...

— M'am răgândit, ră; uneel el ş'o să-
pe frunte. Sonia m'am gândit la toate,
să pot retrage. Sunt sdravên şi sănă-
— am judecată şi muschi tari. Nu 'mie
tă duc o viaţă liniştită Sonia, când
suspine în jurul meu! Nu! Trebuie să
osacrăm sfintei noastre cauze! Soar
Sonia! Dă-mă voi nimici... bine,
muri... ca un soldat... ca un luptă-
... Şi tu Sonia, nu mă face să mă
... şi cuprinzându-i mâinile, îi le aco-
eu sărutări.

— Grişă, aşteaptă — încep Sonia
puse mâna pe peptul ei. „Ţi-aduc
ce ai zis odată?... Grişă... atunci...
... Ah, Grişă! ai şi uitat?... Şi îi
deg-tul cel mic, în care avea un inel
mic rubin.

(Va urma).

Epilog la confiscările „Patriei”. În 6
Decembrie n. s'a pertractat înaintea unui
senat în Cernăuţi asupra recursurilor în-
aintate de redacţiunea acestui ziar contra
confiscării mai multor numeri. Apărător a
fost şi de astă-dată editorul foii, dl. Dr.
Cricilevič. Într-o vorbire mai lungă D-rul
Cricilevič a expus ţinuta „Patriei” în lupta
naţională impusă Românilor Bucovineni de
invasiunea cutropitoare a străinismului, de
sistemul învechit al birocraţismului încăpă-
ţinat. A desfăşurat mai departe sistemul
profesat în confiscările continue, sugruma-
rea libertăţii de presă, a demonstrat apoi
legătura strânsă între naţiune şi biserică,
constatând că Românii, luptându-se pentru
biserică, se luptă totodată şi pentru naţiune
şi vice-versa. În fine a cerut să se anuleze
sentinţele, cari aprobă confiscările. Şi de
astădată însă apărarea a rămas fără succes
căci senatul a lăţit toate confiscările. Dr.
Cricilevič a înaintat apoi recurs contra
acestei sentinţe recurs.

„Biblioteca Teatrală”, apare în Braşov,
ediţia Societăţii de teatru Român. Broşura
7 cuprinde „Unde dai şi unde creapă”,
comedie în 2 acte Al. Cosmar, localisată
de Iuliu Popescu. Numele dlui Iulia Po-
pescu, mal ales ca traducător şi localisător
al mai multor piese de teatru, este cuno-
şcut şi apreciat la noi. D-sa a tradus şi
„Bustul”, jucat cu atâta succes de dile-
tanţii români din Sibiu, înainte cu 5 ani.
Piesa de mal sus desigur va fi primită cu
plăcere şi diletanţii români vor juca-o cu
predilecţie. Noi o recomandăm cu toată
căldura. Este o localizare bună a unei
piese teatrale de valoare.

Cărţi bune. În editura Librăriei Ciureu
din Braşov a apărut, în volum elegant
„Insula Morţilor”, eminenta lucrare a lui R.
Voss, traducere de dl. Andreiu Bârseanu.
Atât autorul, cât şi traducătorul, sunt, de-
sigur, şi între Români îndestul de cunoscuţi,
pentru-ca şi fără elogiile presei, toţi să se
simtă îndemnaţi a-şi procura această carte.
Ea e potrivită şi pentru cadou de sărbători.
Preţul 25 cr., ieftină!

Cum să fotografăm? Sub acest titlu
a apărut şi ni-s'a trimis o carte, ce cuprinde
instrucţiuni practice pentru amatorii artei
fotografice cu 31 ilustraţiuni, de Ioan Ni-
ţiu Pop. Cuprinsul cărţii a fost publicat şi
în „Revista Ilustrată” din anul 1899, de
unde s'a tipărit şi în broşură separată şi se
poate procura dela administraţiunea acestei
foi pentru preţul de 1 coroană. Jumătate
din venitul curat e destinat pe seama co-
rului plugarilor din Şoimus (com. Bistriţa-
Năsăud).

„Pentru cinstea familiei”. Un tânăr
maghiar din comuna Doboz a ucis zilele
trecute pe tatăl său, pentru ca acesta cu
ori ce preţ a voit să se despartă de soţia
sa, mama tânărului. Nagy István, aşa se
cheamă bătrânul, s'a dus Joia trecută la
fosta sa nevastă, cu care nici nu mai locuia
împreună, ca să se înţeleagă asupra des-
părţeniei. Tocmai atunci a intrat şi fec-
torul, care şedea la mamă-sa şi a întrebat
pe tatăl său: „Aşadară totuşi te despart
de mama?” — „Da”, îi răspunse bătrânul
Nagy. La aceeaşa fecTORUL apucă un lemn
şi-l lovi pe tatăl său oblu în creştet astfel,
că-l despica craniul în două, ear' bătrânul
muri peste câteva minute. Strâns în fiere
şi întrebat din partea gendarmilor de pri-
cina omorului, fecTORUL numai atâta a răs-
puns: — Am făcut „pentru cinstea fami-
liei”.

O sinucidere tainică. Din Careii mari
se telegrafează, că marele proprietar Des-
seffy Béla erl în zorile zilei a fost găsit
mort în castelul său din Nagy-Dobos. S'a
împuşcat cu arma sa de vânător. A lăsat
însă cumnatului său o scrisoare, din care
se va pute descoperi pricina sinuciderii.

„Lumina Satelor” este titlul unei
reviste populare lunare, ce apare deja în
al doilea an în Tergu-Jiu (România), re-
dactată de un comitet de învăţători şi
preoţi sub conducerea domnilor L. Arjo-
ceanu şi G. Dumitrescu-Bumbeşti. Abona-
mentul pe an este 4 lei. Nrii 5—6 de pe
lunile Octomvrie—Noemvrie au apărut de-
odată şi cu un material variat.

Maghiari în temniţa din America Sub
acest titlu „Pesti Napló” înregistrează după
foaia ungurească americană „Magyar Nem-
zetör” următoarea noutate pentru fraţii din
ţeara-mamă: În Federal (America) a fost
găsit mort lângă calea ferată Szabó János.
Din înfăţişarea cadavrului s'a constatat,
că Szabó a căzut jertfa unui omor. În cursul
cercetării poliţia a deţinut pe următorii
patru Maghiari americani: Szabó Ferencz,
Kovács János, Demes Iózzef şi Demes An-
drás. Causă pentru arestarea lor a fost, că
toţi patru, fiind împreună cu Szabó János
la un botez, s'au cortat, şi aştia l-au ame-
ninţat pe cest din urmă cu moarte. Dar
se mai confirmă bănuiala contra lor şi prin
împregiurarea, că Kovács János avea de-
asupra ochiului şi urma unei lovituri puter-
nice, ear' faţa lui Szabó Ferencz era sgar-
riată peste tot. Toţi patru aşteaptă acum
în robia americană desvoltarea şi încheie-
rea cercetării. — Sigur că nu multă com-
plăcere va fi găvind ştirea aceasta în ţeara-
mamă despre bravura fiilor „naţiunii” în
noua lume departată.

O statistică lunară. Foaia ungurească
„Havi Közlöny” a publicat zilele acestea
următoarea statistică despre mişcarea po-
poraţiunii ungare în luna Octomvrie a. c. :
În ţerile coroanei ungare s'au născut în
Octomvrie vii 66 784 copii, morţi 1280. În
vârsta sub 7 ani au murit 19.512 copii, ear
mai bătrâni de 7 ani au murit 18.561. Nu-
mărul total alreposaţilor în această lună
este : 38.073; sporiul natural al populaţiunii
a fost de 28.711. În Ungaria proprie spori-
riul populaţiunii în Octomvrie a fost cu 6400
mai mare decât în aceeaşi lună a anului
trecut; cu 3500 a fost mai mare cifra na-
şterilor şi cu 2900 mai mică a casurilor de
moarte.

Dacă comparăm mişcarea populaţiunii
din cele 10 luni ale anului curent cu
aceea din aceleaşi luni ale anului trecut,
avem rezultatul, că sporiul din ştan în-
trece cu 24.500 pe acea din anul trecut.
Mai mare a fost raportul casurilor de na-
ştere în ţinuturile dincoace de Tisa (spre
răsărit), ear' mai mic peste Tisa (spre apus).
Tot astfel şi mortalitatea în mai mare grad
s'a constatat în părţile de la Tisa încoace.
În Ungaria proprie cei mai mulţi au murit
(în luna Octomvrie) în offică : 712, şi anume
între Dunăre şi Tisa; în Budapesta singu-
ră au murit în această boală 167, şi mai
puţini dincoace de Tisa, între nemaghiari.
Diferenţa mai mulţi copii (155) a secerat în
Ardeal; vârsatul a băntuit în mai mare
măsură în ţinuturile din dreapta Dunării
(103 casuri), pe când în Ardeal au fost nu-
mai 24 de casuri.

Turgenjev şi Sarah Bernhardt. O
foaie americană a publicat câteva scrisori
d'ale marelui scriitor rus Turgenjev, în cari
acesta se declară în termeni foarte osân-
ditori despre artista franceză de renume
universal, Sarah Bernhardt. Într-una din
aceste scrisori, dataţi din 1882, Turgenjev,
între altele, scrie : „Femeia aceasta e foarte
isteaţă şi cu minte; îşi pricepe meseria
de minune, are glas admirabil şi şcoală
bună, dar' n'are în sine nimic natural.
Peste tot, n'are talent artistic; capabilitatea
şi-o suplineşte prin extravagante parisiene.
E cuprinsă de îngâmfare de reclame şi de
aşa numitul şic. Afară de acestea e monotonă,
rece, seacă, cu un cuvânt, eu nu vâd în
tr'însa nici schinteie de capabilitate ade-
vărată, în sensul mai înalt al cuvântului.
Mi-se face întrebarea, că de unde îşi are
ea renumele universa’? Ştiu eu? Eu pot

să vorbesc numai de impresia ce o face
asupra mea şi mă bucur, că este cineva,
care împărtăşeşte vederile mele.”

ECONOMIE.

Grâne.

Preţurile de la 26 Noemvrie

	Arad:	B. Pesta
Grâu Aprilie fl.	7.10—7.30 fl.	7.85—7.86
Octomvrie		7.98—7.99
Cucuruz Maiu	3.80—3.90	4.98—4.97
vechiu	5.—5.20	5.20—5.50
Orz vechiu		5.65—6.60
nov	5.40—5.50	
Secară Apr.	5.60—5.70	6.42—6.44
vechiu		6.10—6.35
Orz Apr.	4.40—4.50	5.6—5.8
Oct.		4.90—5.28

Ultim cuvânt.

Din operele poetului curţii prezidiale
de la Sibiu am dat strofe neperitoare (pri-
vitore la dorinţa lui de a muri în birt, sub
masă şi privitore la marile preocupări ce
sbuciumă pe cei de la curte).

Eată acum, ce mai citim în „autori-
sata” că doreşte poetul:

La creştet un mărtaş
Să cânte cu jalo
Poetului sorman
Din strofele sale.

Şi-apoi, când fi-voiu lut,
Pe Ea s'o aline
Şi câte un sărut
Să-i dea pentru mine.

Ear' de-o fi isgonit
Să miorlăie bietul,
Precum a miorlăit
În viaţă, poetul.

Poet mai prima nici chiar Regele-Sóre
al Franţei n'a avut. Păcat că se ascunde
su pseudonim!

Felurimi.

Un băiat fenomenal. Dacă ar fi să
credem zările americane, există la South
Braintree, în Massachusetts, un băiat în-
zestrat cu o însuşire preţioasă şi ciudată:
ca şi razele X, care pătrund prin corpurile
cele mai dese, ochiul lui ar avea privile-
giul de a vedea lucrurile prin substanţele
opace, fără ajutorul vr' unui instrument.

Această vedere suprafirească ar fi
chiar aşa de distinctă şi de pătrunzătoare,
în cât doctorii s'ar fi deprins să recurgă la
diagnosticul acestui copil ori de câte ori
au de tratat, la clienţii lor, e boală internă.

El e admirabil, după cât se pare, spre
a desemna locul exact al unei scrântituri,
spre a număra bucaşile de oase rătăcite în
carne, spre a recunoaşte în organe şi în
ţesături prezenţa corpurilor străine.

Se spune îndeosebi că privind numai
toarcele unui copilăş, eare suferea de mal
multe luni fără să se ştie pricină, află că
copilaşul avea în stomach un gologan co-
colit; dar, micul bolnav, temându-se să
nu fie certat, tăgăduia cu încăpăşinare că
ar fi înghiţit gologanul; el muri şi auto-
psia descoperi că băiatul cu vederea feno-
menală nu se înşelase.

De unde vine această însuşire minu-
nată? Treaba şuvanţilor să hotărească
acest lucru.

ULTIME ŞTIRI

Budapesta, 12 Decemvrie n. Semio-
ficiosa „Politische Correspondenz” comu-
nică următoarea ştire : „Aşa se pare, că
puterile mari se gândesc să afle chipul,
pentru a mijloci încheierea păcii între
Anglia şi Transvaal.”

PRAGA, 12 Decemvrie n. Con-
ferenţa Cehilor-tineri a hotărât, că vor
continua obstrucţiia în chip şi mai po-
tentat de cât până acum şi o vor face
faţă cu toate chestiile şi afacerile, ce se
vor aduce în parlament.

Editor: Aurel Popovici Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Şirianu.

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Preț 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Preț 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățeanu Preț 1 fl.

„Din vremuri apuse“ de Iudita Secula, Preț 50 cr.

„Juvénilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Preț 80 cr.

„Viașitul“, de Petru Vanca. Preț 50 cr.

„Pribeag“, de I. Secopul. Preț 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adresa și speșele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl. Vasile Goldis a lucrat o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și hărți colorate. Editura librăriei Ciurea Brașov. Preț unu exemplar 35 cr. Materialul tratat se extinde pe 68 pagini. În ordinea următoare: 1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religionea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Sesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizontul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV a.) Ținutul muntos din Sudost, Câmpia Ungariei, Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Țerile aparținătoare Un-

gariei, Europa în genere“. La toate capitolele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunei Poporului“ în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se extinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipariu frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într'un limbajiu la înțelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului material al cărții este următorul:

I. Agricultură. — II. Ape (mori de apă, navigare, broduri, plute). — III. Boalele și păstrarea vitelor. — IV. Cauze comunale. — V. Drumuri și vama. — VI. Finanțiere. VII. Industrie. — VIII. Judecătore. — IX. Matriculele de stat. — X. Militare. — XI. Mine (Ocnărit). — XII. Moștenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la nenorociri, Aducerea puștilor din altă țară, Apa de sodă, Ajutorarea săracilor, Adunări publice. Afacerea cu zăloge, Boalele epidemice, Birturi, Curățirea coșurilor (hornuri), Curățirea ulițelor, Calea ferată, Cetățenia de stat, Escortarea, Edificări, Instruarea în joc, Invențiuni (descoperiri) Legea de presă, Lucruri găsite, Măsurarea bucatelor, Monumente istorice, Ospătării, Plata medicului, Piața (Târguri), Poștă, Privilegiu (Patente), Paza contra focului, Societăți (bănci, case de păstrare), Site de aramă, Sirente, Sămênțe de bucate, Instanțieri, Școală secretă, Ținerea cânilor, Trecerea în altă țară, Tipografie, Vânzarea bureților, Vânzarea de puști și prav de pușcă, Veninuri). — XIV. Orfanale. — XV. Păduri. — XVI. Pescuit XVII. Religione. — XVIII. Școală — XIX. Sînătatea publică. — XX. Servitori. — XXI. Vênat.

Ori-ce daraveri, pe cari poporul le are aproape zilnic atât cu diregătoriile administrative, cât și cu jude-

cătoriile din patrie, cărturarii din popor le află în cartea aceasta toate la un loc, bine lămurite și spuse în limbă poporală și înțeleasă de toți.

Prețul acestei cărți folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la autor în M.-Pécska, cât și la administrațiunea „Tribunei Poporului“.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fie-cărei luni în Sibiu sub direcția Dr.-ului Cornel Diaconovici. Nrul 11 Anul I). din 10 Noembrie a. c. are următorul cuprins: Reforma societăților anonime. Indicele deponenților, de C. Papp. Tablele de mortalitate, de M. Navrea. (Continuare și fine). Legislațiune: Budgetul anului 1900 Jurisdicțiune: Decisuni curiale: Urcarea capitalului social, Responsabilitatea direcțiunii, Pretențiuni basate pe cambii, Desdanarea beneficiului detras, Obligațiunea garantului solidar, Probarea imitațiunii. Decisuni ale judecătorei administrative; Ștergerea competenței urcate. Statistică: Recensemmentul din anul 1900. Afaceri de dare: Reforma dărilor, Darea de bursă, Reducerea timbrului de inserate. Agricultură: Situațiunea agricolă, Expozițiunile românești din Sibiu, Reuniune economică în în Orăștie. Comerțiu Reputațiunea comerțului român. Comunicațiune: Transformarea portului postal în valuta de coroane, Posta, telegraful și telefonul în Ungaria în anul 1898. Industrie: Socialistii despre legea industrială, Asociațiuni industriale. Revisia financiară: Situațiunea, Cotarea efectelor în procente. Cronică: Necroleg, O nouă bancă românească, „Racoțana“, Post de comptabil. Epoca de aur a Transilvaniei, Banca de un florin și crucerii de aramă, Monetisările în anul 1900. Învățământul economic: Examenul la școala agronomică de model a comitatului Sibiu, Stipendii pentru fitorii învăța-

tori ai școalelor economice de repetițiune Curs de vară pentru preoți și învățați la școala de agricultură din Lugoj. Literatură economică: „Nouele baze politice maghiare“. — Bibliografie. Trup la sorți. Amortisări. Bursa de efecte Viena și Budapesta. Bursa de efecte București. Bursa de mărfuri din Budapesta. Inserțiuni.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Carte foarte importantă pentru membrii direcțiunea tuturor institutiunilor băni și a ori-căror societăți pe se Costă 1 fl. 50.

Exerciții intuitive și gimnastice, anual pentru învățătorii școalelor populare române, întocmite după plan, de Ioan ducescu, învățător în Lipova. Editura a Pretul unui exemplar: 30 cruceri.

A apărut în editura de grafice „Minerva“ din București „Călimdarul Minervei“ pe anul 1900 cuprinde o mulțime de lucruri frumoase și instructive.

Calendarul „Bibliotecii Noastre anul 1900“, întocmit de dl. E. Hodoș, apărut cu un interesant cuprins. În literatură cuprinde lucrări de Eminescu, Călimdarul cu portretele acestor trei poeți. Afară de aceasta mai publică tirt din 1843; Avram Iancu în 1852; Dă economiei de casă: Cum se coace pițica bună? Apoi anecdote și haz. Pe lângă calendaristică se află numele tuturor poezilor și învățătorilor din diecesa Caransebeșului, precum și regulamentul pentru examenul de calificatiune la Institutul pedagogic din Caransebeș. Prețul unui exemplar: 28 cr., plus porto 5 cr. A se adresa la: E. Hodoș Caransebeș.

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călimdar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritori de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“.

La comande mai mari de 10 exemplare dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor, care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“